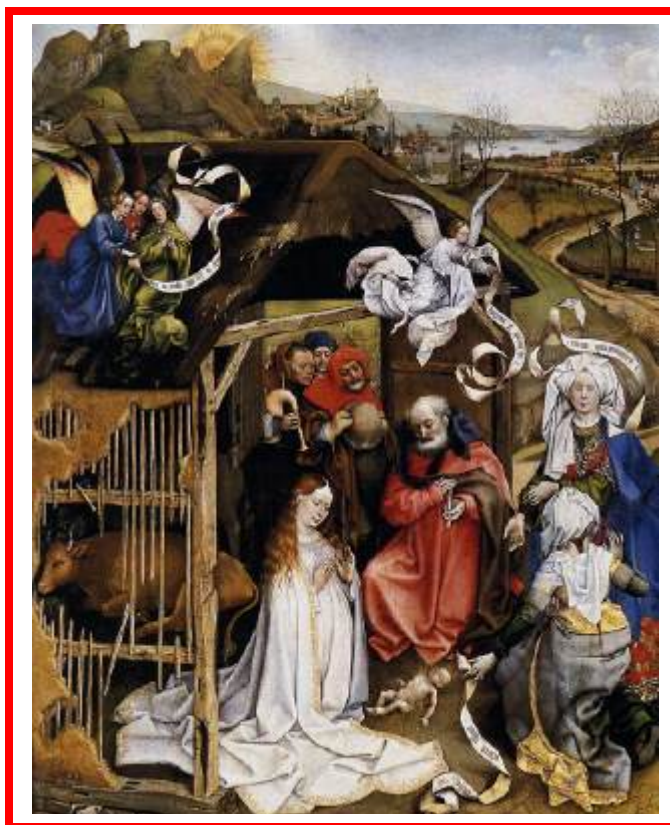

Tanī laikā nāca no ķeizara Augusta pavēle uzrakstīt visus valsts iedzīvotājus. ² Un šī pirmā uzrakstīšana notika tajā brīdī, kad Kirenijs valdīja Sīrijā.... ^{3:1} Bet ķeizara Tiberija piecpadsmitajā valdības gadā, kad Poncijs Pilāts bija zemes valdītājs Jūdejā un Hērods valdnieks Galilejā, un Filips, viņa brālis, valdnieks Iturejā un Trahonijā, un Lizanijs valdnieks Abilenē, ² augsto priesteru Annas un Kajafas laikā, Dieva vārds nāca pār Jāni, Caharijas dēlu, tuksnesī. ³ Un viņš sāka staigāt pa visu Jordānas apgabalu, sludinādams grēku nožēlošanas kristību uz grēku piedošanu,...(Lk. 2: 1-2; 3:1-3)

Bībelē ir daudz garlaicīgu tekstu – teksti ar daudziem svešiem vārdiem, nesaprotamiem jēdzieniem un archaisku valodu. Kad tādus tekstus dzird vai lasa, tad ir grūti tiem izsekot, un gluži viegli uz brītiņu it kā iemigt gaidīdams kad parādīsies kas interesantāks. Ja jums tas liekas pārsteidzoši, ka mācītājs to saka, jeb vai ja esat pārsteigti, ka tādi teksti vispār atrodas Bībelē, tad lūdzu kādreiz atverat Bībeli un izlasiet, piemēram, 4. Mozus grāmatas pirmās 4 vai 5 nodaļas!

Kristus piedzimšanas stāsts Lūkas evaņģēlija iesākas kā ļoti garlaicīgiem vārdiem par dažiem sendienu valdiniekiem. Lūkas to arī dara nākamajā (3.) nodaļā, kur viņš turpina Jēzus dzīves stāstu. Tur atkal ir atskaitīti vairāki nedzirdēti valdnieki, nepazīstami vietu vārdi un visumā ļoti maz, kas uzreiz saistītu Bībeles lasītājus vai šo lasīto tekstu klausītāju interesi. Ieklausaties atkal:

Tanī laikā nāca no ķeizara Augusta pavēle uzrakstīt visus valsts iedzīvotājus. ² Un šī pirmā uzrakstīšana notika tajā brīdī, kad Kirenijs valdīja Sīrijā.... ķeizara Tiberija piecpadsmitajā valdības gadā, kad Poncijs Pilāts bija zemes valdītājs Jūdejā un Hērods valdnieks Galilejā, un Filips, viņa brālis, valdnieks Iturejā un Trahonijā, un Lizanijs valdnieks Abilenē, ² augsto priesteru Annas un Kajafas laikā...

Kas ir šie valdnieki? Un kur un kad viņi valdīja? Kāpēc tas vispār ir uzrakstīts šajā evaņģēlija stāstā un uzglabāts gadu simteņiem kā *svēto rakstu* daļa?

Lūkas seko seno grieķu un arī Vecās Derības rakstu tradīcijai, vēlēdamies savu teikto stāstu par Kristus nākšanu pasaulē ievietot zināmā vēstures laikmetā. Tāpēc tas iesākas ar visvarenākiem valdniekiem – Romas impērijas ķeizariem Augsutu, kas valdīja no 27. gada pirms Kristu līdz 14. gadam pēc Kristus, un Tibēriju, kas sāka valdīt 14. gadā pēc Kristus piedzimšanas. Tā tad,

Tiberija 15. valdības gads būtu apmēram 28. vai 29. gads pēc Kristus piedzimšanas. Kirenijs valdīja Sīrijā ķeizera Augusta valdīšanas laikā. Poncijs Pilāts bija Romas valdnieks Judejā no 26. līdz 26. gadam. Herods Antipas, tā Heroda dēls kas valdīja kad Jēzus piedzima, valdīja no 4. līdz 39. gadam; viņa pus-brālis Filips valdīja ziemeļu Palestīnas (šodienas Lebanona) rajonā līdz 39. gadam. Lizanijs, maz-pazīstams apgabala valdnieks, valdīja kaut kad pirms 37. gadu. Annas bija jūdu augstais priesteris no 6. līdz 15. gadam un Kajafas, viņa znots, bija jūdu augstais priesteris Jeruzālemes templī no 18. līdz 36. gadam.

Kāpēc Lūkas gribēja, lai mēs zinātu, kad tieši Jēzus piedzima, un kad Jānis Kristītājs darbojās un kad Jēzus atklātā darbība iesākās? Nu, viena atbilde būtu ļoti vienkārša – viņš, rakstot savu versiju par Jēzus dzīvi, gribēja, lai mēs zinātu tieši *kad* visas šīs nozīmīgās lietas notika. Lūkas, tāpat kā citi evaņģelisti un Jaunās derības vēstulju rakstītāji, rakstīja tautai, kas nebija tik attālināta no Jēzus dzīves laikmeta – bija tikai pagājušas viena vai divas paaudzes un fakti par Ķeizaru Augustu un Tibēriju, Kireniju un Ponciju Pilātu daudziem cilvēkiem vēl arvien bija vēstures norises pieturas punkti. Tā tad, Lūkas raksta lai saviem lasītājiem atgādinātu *tieši kad* notika stāsts par Jēzus dzīvi.

Bet man liekas ka tam ir arī cita nozīme: tas ir, ka Dievs ienāk cilvēku ikdienas dzīves normālās norisēs. Kamēr valdnieki valda, strādnieki strādā, pētnieki pētī, pārdevēji pārdod un pērk, un intelektuāļi – nu, nezinu, ko viņi tiešām dara! – kamēr cilvēki nāk un iet savas dzīves gaitās – kamēr notiek visa cilvēku ikdienas darbība, *Dievs ienāk šajā pasaulē*. Mateja evaņģelijā tas tiek atklāts Jāzepam sapnī. Lūkas to ļoti interesantā veidā izsaka: viena vietā, ka „*eņģeli Gabriēlu Dievs sūtīja uz Galilejas pilsētu Nacareti pie jaunavas*”; vai arī, ka „*Tā Kunga eņģelis pie tiem piestājās*” pie ganiem viņu darba laukā; citā vietā, ka *Dieva vārds nāca pār Jāni, Caharijas dēlu*. Bet viens ir kopīgs visiem šiem gadījumiem: kamēr visa dzīve un pasaules norises iet uz priekšu, Dieva vārds nāk pār tiem, kuŗus viņš ir tajā laikā izvēlējis, lai tie pildītu Viņa gribu.

Kamēr visa dzīve un pasaules norises iet uz priekšu, Dieva vārds nāk pāri cilvēkiem un tie kļūst par Dieva valstības īstenotājiem šajā pasaulē, - pasaule, kas citādi turpinātu iet pa saviem maldīgiem un bieži pašu-postošiem ceļiem.

Un Dievs arvien turpina to darīt, - ar savu vārdu *pārņem* cilvēkus un tos dara par Viņa valstības sludinātājiem. Lasot šo evaņģelija tekstu, mēs varam atvietot šos senos valdnieku un priesteru vārdus ar mūslaiku personu vārdiem un šis teksts tad būtu tik pat patiess un uzrunātu ikkatru no mums tieši.

Tanī laikā nāca no Karalienes Elizabetes pavēle uzrakstīt visus Britu Commonwealth iedzīvotājus. Un šī pirmā uzrakstīšana notika tajā brīdī, kad Stephen Harpers valdīja Kanadā, [un tad] Karalienes Elizabetes 51. valdības gadā, kad Vaira Viķe-Freiberga bija prezidente Latvijā, un Dalton McGuinty valdīja Ontario provincē un David Millers Toronto pilsētā, kad Elmārs Rozītis bija archibīskaps un Fritz Kristbergs Sv. Jāņa draudzes mācītājs Toronto, Dieva vārds nāca pār....(šeit ieliekat jūsu pašu vārdu....)

Tāpēc Lūkas bija ielicis šos dažus pantus šajā brīnumainā stāstā, lai mums teiktu, kā Dievs ir ienācis cilvēku dzīvēs senatnē, un lai mums arī atgādinātu, ka tā Viņš arvien vēl ienāk cilvēku dzīvē arī šodien. *Āmen*.

(Prāv. Dr. Fritz Traugott Kristbergs)